

POKYNY PRO PSANÍ DIPLOMOVÝCH PRACÍ

Ústav slavistiky FF MU, Seminář jihoslovanských filologií a balkanistiky

Obsah:

Stanovený minimální rozsah
Termíny pro odevzdání prací
Struktura diplomové práce
Některé zásady pro přípravu a psaní práce
Překlady
Přepis z cyrilice do latinky
Formální úprava textu
Bibliografické citace
Užitečné odkazy
Doporučená literatura
Užitečné kurzy vyučované na naší fakultě

Stanovený minimální rozsah:

Počty znaků včetně mezer:

- oborová práce k souborné zkoušce 27 000 znaků
- oborová bakalářská práce 27 000 znaků
- oborová magisterská práce 55 000 znaků
- bakalářská diplomová práce 70 000 znaků
- magisterská diplomová práce 140 000 znaků
- disertační práce 180 000 znaků

Počet znaků své práce zjistíte: Soubor, Vlastnosti, Statistické údaje, zaškrtnout okénko včetně poznámek pod čarou a vysvětlivek

Termíny pro odevzdání prací:

Obhajoba v červnu: 15. května

Obhajoba v září: 30. června

Po těchto termínech nebudou práce pro obhajobu přijímány!

Struktura diplomové práce:

Přední strana desek, titulní strana, čestné prohlášení

Viz vzor (k dohledání na www.phil.muni.cz)

Poděkování (není povinné)

Úvod

Struktura úvodu je v podstatě určena a skládá se z těchto částí:

- 1) krátké představení tématu = **co**, dále **proč** bylo zvolené, (případně kterými okruhy, problémy se autor nezabývá), v čem je nové, aktuální
- 2) stručná informace o použité literatuře (její rozsah, úplnost), o pramenech = **z čeho** a o použitých heuristických metodách a technikách = **jak**. Podle charakteru práce může být tato část rozdělena na dvě: a) současný stav vědeckých poznatků o problematice, tj. přehled a

kritika (= hodnocení) sekundární literatury, b) primární prameny: přehled a kritika (= jejich přínos) použitých pramenů a použitých heuristických metod a technik

3) stručný nástin obsahu jednotlivých kapitol

4) cíl práce: konkrétní úlohy řešené v práci (nové poznatky nebo nové pohledy)

Jádro práce

Jednotlivé kapitoly, které je možno členit na podkapitoly.

Závěr

Shrnutí výsledků, přínos práce (jaké nové poznání přináší). Navíc lze zmínit nově zjištěné problémy, úskalí nebo žádoucí další směřování bádání.

Resumé (Abstract, Shrnutí)

Stručné shrnutí textu a závěrů.

Rozsah: nejméně dvoustránkové (3 600 znaků).

Ve studovaném jazyce, popř. v angličtině.

Seznam použité literatury

Neboli bibliografie musí zahrnovat všechna knižní a časopisecká díla (včetně elektronických), z nichž autor práce čerpá. Soupis je řazen abecedně, v úpravě, která platí pro citace (viz níže). On-line – **Internetové zdroje** se řadí samostatně nakonec. V případech, kdy je to účelné, rozdělte literaturu na **Primární** a **Sekundární** (toto platí například u literárněvědných prací). K Seznamu je možno připojit ještě **Další literaturu** k tématu, z níž autor v textu necitoval, ale kterou považuje za důležitou, či která mu nějakým způsobem např. metodologicky pomohla. Tato literatura bude samostatným soupisem (není povinné).

Prameny

Primární prameny, nebo **Archivní prameny**, nebo je nahradí **Primární literatura** (viz výše) – záleží na požadavcích a zvyklostech různých oborů. Konzultujte s vedoucím práce.

Seznam informátorů

V případě terénního výzkumu připojte Seznam informátorů. V soupisu uveďte jméno a příjmení, rok narození, místo bydliště, případně další pasportizační údaje podle potřeb práce, např. zaměstnání, místo narození, etnická příslušnost, vzdělání, odkdy žije v obci.

Pamatujte, že k uvedení těchto informací musíte mít souhlas respondentů (stačí ústní).

Přílohy (není povinné)

Obsahují přepisy nahraných interview, různé soupisy, ukázky archivních pramenů, fotografie, nákresy...

Pokud je příloh více, je třeba udělat jejich soupis.

Některé zásady pro přípravu a psaní práce:

Příprava práce

1. Vymezte si oblast zkoumání. Vyberte si **téma** ze zadaných možností nebo konzultujte vlastní návrh. Volba tématu je první a nejtěžší fáze práce. Správně zvolené téma je důležité pro dobrý výsledek.

2. Kritéria výběru tématu: Osobní zájem. Intelektuální přiměřenost – bakalářská práce/magisterská práce atd. Reálný rozsah tématu. Aktuálnost tématu (s ohledem na vývoj

vědy, společenská). Práce má přinést nové poznatky nebo nové pohledy. Opakovat již známé poznatky nemá smysl.

3. Zorientujte se v tématu. **Literaturu** začněte studovat **od nejnovější**. Prověřené poznatky najdete hlavně v knihách, otevřené problémy spíš v časopisech.

4. Po první orientaci si vypracujte **osnovu** = předběžnou strukturu práce. Pomáhá při třídění poznatků z literatury a pramenů. Osnova se postupně upřesňuje, precizuje, případně i mění.

5. Stanovte si **cíl** práce. Ten se, stejně jako téma práce, postupně zpřesňuje. Můžete zformulovat určitou pracovní **hypotézu**, která se v průběhu práce potvrdí, nebo vyvrátí.

6. Udělejte si věcný plán studia literatury a pramenů.

7. Udělejte si reálný časový rozvrh a dodržujte ho. Pořadí je: literatura, prameny, utřídění dat, psaní textu.

Psaní práce

8. **Úvod** a **Závěr** se píše až nakonec.

9. **Název** práce má odpovídat obsahu. Totéž platí pro kapitoly.

10. **Kapitoly** a jejich obsah na sebe mají logicky navazovat.

11. **Rozsah kapitol** by měl být srovnatelný.

12. Brzy napište kapitolu vycházející z literatury, tzv. **přehledovou stat'**. Utřídíte si stávající poznatky a bude se Vám lépe pracovat s prameny.

13. Při psaní **se držte tématu** dané kapitoly. Pokud se Vám to nedaří, použijte „systém nůžky“ – přestěhujte vybočující pasáže. Po dopsání práce z tohoto aspektu znovu překontrolujte celý text, ale s časovým odstupem několika dní, jinak chyby „neuvidíte“.

14. Dbejte na to, abyste **neopakovali** stejné informace a stejné formulace víckrát na různých místech. (Častá chyba začátečníků.)

15. Soustřeďte se na informace **podstatné**, nezabíhejte do přílišných podrobností, nebo se „utopíte“ a práci nedokončíte. Nesnažte se za každou cenu napsat vše, co víte.

16. V celém textu používejte stejné **pojmy** pro tytéž jevy. Cizími pojmy a termíny šetřete.

17. Pokud používáte cizí literaturu, mějte na zřeteli, že jeden obor má v různých zemích rozdílné národní tradice bádání. To může znamenat preferenci jiných témat, odlišné (i protichůdné) interpretace, rozdíly ve vědecké terminologii, různý přípustný stupeň exprese v písemném vyjadřování a další. V takovém případě vycházejte z české tradice příslušného oboru a cizí **literaturu** používejte **kriticky**.

18. Jasně **odlišujte cizí a vlastní** poznatky, myšlenky, názory.

19. Neopisujte **cizí fráze**, pozná se to. Pokud považujete myšlenku, formulaci některého autora za zvlášť významnou, ztotožňujete se s ní, nebo ji kritizujete, jste jiného názoru, citujte ji v textu doslova a uveďte autora, případně ji parafrázuje a opět citujte autora.

20. Nesnažte se vše za každou cenu vysvětlit. Jednou z chyb začátečníků je přílišná horlivost formulovat příčinné vztahy bez dostatečných podkladů a pochopení.

21. Do **poznámkového aparátu** (= číslované poznámky pod čarou) patří: a) bibliografické odkazy, b) drobná vysvětlení, komentáře, odbočky, které by rušily plynulost textu, životopisné či bibliografické údaje o osobách, o nichž se v textu hovoří v druhém plánu atd., c) odkazy na jiné pasáže v textu, kde se problematikou (dále, více) zabýváte. Poznámky by neměly rozsahem překročit pětinu a v žádném případě čtvrtinu textu.

22. **Citujte jen literaturu**, kterou jste skutečně použili.

23. V **Seznamu použité literatury** uveďte všechny práce, které jste citovali v poznámkách. V tomto Seznamu by naopak neměly být práce, které jste necitovali v poznámkách. O Další literatuře k tématu viz výše.

24. Dodržujte **etiku** odborné práce. Plagiátorství je krádež a důvod k nepřijetí Vaší práce. Můžete opisovat, ale vždy **MUSÍTE** citovat zdroj. Citovat musíte přesně (to znamená konkrétní stránku – stránky, ne celý článek nebo celou knihu!) aby bylo možné zdroj

identifikovat. Autora uvádějte u všech převzatých faktů, metod, postupů, myšlenek. Pokud tvrzení autora použijete v textu podruhé, potřetí, musíte autora citovat pokaždé znovu. Povinnost citovat se nevztahuje pouze na všeobecně známá fakta v rozsahu neoddiskutovatelných faktů, všeobecného vzdělání a základních poznatků příslušného oboru. Neupravujte, nezkreslujte citované nebo parafrázované myšlenky a fakta. Informujte pravdivě a úplně o poznatcích, které jste sami získali.

25. Používejte **odborný styl** a nezaměňujte jej za publicistický nebo umělecký.

26. Vyjadřujte se **přesně, jasně a srozumitelně**, spisovnou češtinou. Neužívejte dlouhá nebo složitá souvětí a „větne příšerky“ rozbijte na několik jasných a srozumitelných vět. Vyvarujte se chyb začátečnicků, např. střídání větných podmětů v souvětí i v následujících větách a střídání přítomného a minulého slovesného času. Při psaní používejte aktuální akademická *Pravidla českého pravopisu* a jazykovou poradnu Ústavu pro jazyk český AV ČR (internetové stránky viz níže; mailové dotazy ujc@ujc.cas.cz; brněnské tel. č. 541 212 281 (9–12 hod.)

27. V textu nemůžete volně střídat **autorský plurár** (*domníváme se*), **singulár** (*zabývám se, podle mého názoru*). Zvolte si jeden z těchto způsobů a důsledně jej dodržujte v celém textu.

28. Neuvádějte **akademické tituly**, hodnosti u jmen již zemřelých badatelů (dr., prof., akademik,...). Místo toho užívejte křestní jména. Např. ...práce Lubora Niederla... Lubor Niederle řešil... (NE: ...práce profesora Niederla..., NE: práce Niederla...)

29. **Zeměpisné názvy** se v textu píší zpravidla v podobě, jaká se dnes užívá v zemi jejich výskytu. Výjimkou (v textu, ne v bibliografických citacích!) jsou vžitá počeštěná názvy (Bělehrad, Sofie, Záhřeb). V případě pochybností můžete použít publikaci: Král, Václav: *Fyzická geografie Evropy*. Academia, Praha 1999.

30. Pokud má cizí jev **český ekvivalent**, používejte v textu české označení, zejména pokud cizí označení není v českém prostředí obecně srozumitelné. Např. sv. Helena, sv. Jiří (NE: sv. Elena, sv. Georgi). Záležitost můžete v textu okomentovat. Naopak nepřekládejte pojmy patriarcha, metropolita (NE: arcibiskup, biskup), protože ty jsou spojené s konkrétním církevním prostředím. Jednotlivé případy konzultujte.

31. V textu pokud možno nepoužívejte **zkratky**. Vypisujte: v roce, roku, v letech, století. Konkrétní rok a století pište číslovkou, desetiletí pište slovy, např.: **v roce 1978, v osmdesátých letech 19. století**. (NE: v 80. letech devatenáctého století).

Překlady:

Citace úryvků z cizojazyčné odborné literatury, z pramenů a z rozhovorů s respondenty v textu a v přílohách uvádějte v českém překladu.

Otázku, jestli ukázky z uměleckých děl (prózy, poezie) v textu citovat v originále, nebo v překladu, konzultujte s vedoucím práce.

Přepis z cyrilice do latinky:

V textu: Vlastní jména – osobní a zeměpisná v textu přepisujte z cyrilice do latinky, zachovejte ale ć, Ć, đ, Đ (Vložit, Symbol). Podobně zachovejte slovenské Ľ, Ľ (Vložit, Symbol). Přepis bulharského ъ, Ъ: ě, Ě (Alt 199, Alt 198).

V bibliografických citacích: Práce psané cyrilicí pište v bibliografických citacích v přepisu do latinky (viz Pravidla českého pravopisu). To se týká Seznamu použité literatury (příp. Další literatury) a poznámek pod čarou.

V latince zachovejte v chorvatštině (a srbštině psané latinkou) ć, Ć, đ, Đ, ve slovenštině Ľ, Ľ.

Formální úprava textu:

Zarovnání textu: do bloku, s aktivním dělením slov (nesmí být rozděleny více než dva po sobě jdoucí řádky; Nástroje – Jazyk – Dělení slov)

Okraje: levý 4 cm, pravý 2 cm, horní 3 cm, dolní 2 cm

Typ písma: Times New Roman, Normální

Velikost písma: 12

Velikost písma poznámkového aparátu: 10

Velikost titulků: Titulky názvů kapitol 16 tučně; titulky názvů podkapitol 12 tučně – před textem odsadíte jeden řádek; mezititulky 12 tučně – přisadíte těsně k textu; případné další

Popisky k obrázkům: velikost 10, kurzíva

Řádkování: Dvojité, nebo 1,5 podle rozsahu práce. Záleží na domluvě s vyučujícím.

Odstavce: Jednotlivé odstavce odsazujte (před zahájením práce použijte cestu Formát – odstavce – odsazení a mezery – speciální – první řádek, popř. využijte tabelátor, nikdy však mezerník).

Stránkování: dole uprostřed, průběžně (kromě titulního listu)

Poznámkový aparát:

Poznámky v textu vkládejte pomocí příkazů Vložit a Poznámka pod čarou, čímž budou čísla poznámek v textu i pod čarou automaticky zařazeny v podobě horního indexu. Poznámky vkládejte vždy za interpunkci!

Číslování poznámkového aparátu: průběžně (Ne v každé kapitole zvlášť).

Číslovky:

V textu rozepisujte slovy čísla od 1 do 9. Čísla dvojmístná a vícemístná pište číslicemi bez teček a čárek. Správná varianta: 1 000, 1 000 000. (Ne: 1.000 apod.). Číselné rozpětí vypisujte, např. 180–183 (NE: 180–3). Věta nesmí začínat číslovkou. Správně: Dne 24. března se stalo... nebo: Dvacátého čtvrtého března se stalo... (NE: 24. března se stalo...) Měsíce nepište číslovkami, ale jejich názvy. O psaní datace v textu viz též Některé zásady, 31)

Mezery, pomlčky, spojovníky:

Po počáteční záorce (stejně jako po počátečních uvozovkách) nedělejte mezeru. Mezery se nedělají ani v rozmezí letopočtů, let či stran kolem pomlčky. Správně: 1230–1253; s. 33–38.

Je zapotřebí rozlišovat mezi **spojovníkem** - a **pomlčkou** – (Alt 0150). Při udávání rozsahu ve smyslu *až*, např. v rozmezí letopočtů, let, stran používáme pomlčku (s. 121–160, v letech 1850–1852, Prag – Wien – Leipzig), naopak u složenin vyjadřujících podvojnost nebo vzájemnost (Rakousko-Uhersko, rusko-turecká válka) spojovník. Jako interpunkční znaménko, oddělující dvě části věty apod., užíváme pomlčku s mezerami před i za ní. Rozlišujte: Stefana Georgieva-Stojkova (jedna osoba) a Bagra Georgieva – Lilija Peneva (dvě osoby).

Více: www.ujc.cas.cz/poradna 28. 11. 2008

Uvozovky a lomítka:

Dávejte bedlivý pozor na psaní uvozovek – v češtině a slovenštině se píše pouze následujícím způsobem: „homo balcanicus“ a „pokud se jedná o výrazy, které již v uvozovkách jsou“.

Psaní lomítka: vedlejší/periferní. V případě, že jde o citaci veršů, pak: „*nikada te zaboraviti neću/ mada ja znam/ da tebe više nema (...)/ nikada/ nikada.*“

Používání kurzívy:

Při citaci pramenů či literatury v textu používejte vždy kurzívu, uvozovky jsou součástí kurzívy. Kurzívou píšeme rovněž názvy děl, novin, časopisů, edicí a latinské výrazy jako *nihili novi sub sole*, *hic Rhodus hic salta* apod. Pokud autor v textu uvádí v závorce název díla v překladu, kurzívu použijeme jen pro originální název: *Savršeni krug* (1997, Dokonalý kruh). Platí také pro opačný případ: *Dokonalý kruh* (1997, Savršeni krug).

Psaní názvů v angličtině:

Následující zásada platí jak pro nadpisy a názvy kapitol, tak pro názvy děl a příspěvků: všechna počáteční písmena píšeme velká, s výjimkou spojek *but* a *and*, členů (*a*, *an*, *the*) a předložek, které se skládají z méně než pěti písmen (*with*, *until*, *after*, *over* apod.). Příklady: *History of the Present State of the Greek and Armenian Churches*; *Mehmed the Conqueror and His Time*; *Black Hand over Europe*.

Kontrola textu:

Zkontrolovat je nutno mezery mezi slovy tak, aby tam byla vždy pouze jedna. Tedy pomocí Úpravy – Nahradit. Do políčka Najít udělejte dva odklepy mezeríkem, do políčka „Nahradit za“ udělejte odklep pouze jeden a pak prohledávejte (Najít další, Nahradit atd.). Také konce odstavců musí být provedeny pečlivě. Zobraze si znaky pro mezery a odstavce (stisknout ¶) a zjistěte, jestli mezi tečkou a znakem pro odstavec není mezera. Jestli ano, tak ji odstraňte. Totéž platí, končí-li odstavec indexem poznámky. Mezi ním a znakem pro odstavec nesmí být mezera, podobně také v případě poznámek. Za tečkou po poznámce již nesmí být další odklep, ale musí následovat hned znak pro odstavec.

Zkratky:

V bibliografických citacích (v Poznámkách a v Seznamu použité literatury; NE v textu!) užívejte následující zkratky:

strana – s. (NE: str, st.), popř. adekvátní zkratku v tom kterém jazyce

číslo – č. (NE: br., No.), popř. adekvátní zkratku v tom kterém jazyce

signatura – sg., folio – f., recta – r., versa – v., karton – kart., rukopis – rkp. popř. adekvátní zkratku v tom kterém jazyce

vydavatel – vyd., popř. adekvátní zkratku v tom kterém jazyce

editor – ed., editoři – eds., Herausgeber – Hg. nebo Hrsg., redaktor – red., popř. adekvátní zkratku v tom kterém jazyce

srovněj – srov., popř. adekvátní zkratku v tom kterém jazyce

kolektiv – kol., popř. adekvátní zkratku v tom kterém jazyce

V bibliografických citacích používejte zkratky v jazyce, ve kterém práci citujete.

Bibliografické citace:

Citace bibliografických údajů v poznámkách uvádějte podle následujících vzorů, včetně dodržení uvedené interpunkce (při první citaci uvádějte vždy také křestní jméno autora v plném znění):

Citace samostatné publikace:

ŽEMLIČKA, Josef: *Čechy v době knížecí (1034–1198)*. Praha 1997, s. 107.

PROTIĆ, Miodrag (ed.): *Epoha realizma*. Beograd 1966, s. 265–267.

ŠTĚPÁNEK, Vladimír – REJMÁNKOVÁ, Miloslava – ČECHOVÁ, Eva – HRABÁKOVÁ, Jaroslava: *Teorie literatury*. Praha 1965, s. 45.

PROSECKÝ, Jiří a kol.: *Encyklopedie starověkého Předního východu*. Praha 1999, s. 25–27.

Etnografija na Bălgarija I–III. Sofija 1980–1985, s. 99–102. (nemá uvedeného autora ani editora)

Citace článku z časopisu a novin:

ŠMAHEL, František: *Počátky pražského obecného učení. Kritické reflexe k jubileu jednoho „národního monumentu“*. Český časopis historický 96, 1998, s. 253.

CVITAN, Grozdana: *Zrcala suočavanja*. Vjesnik (Zagreb), 20. 10. 2004, popř. ještě udání strany

Citace článku z časopisu, ve kterém jsou čísla ročníku stránkovaná samostatně: FROLEC, Václav: *Směry a metody v evropském bádání o lidovém stavitelství*. Národopisný věstník československý 5–6, 1970–1971, č. 2, s. 141–173.

ČOLOVIČ, Ivan: *Zašto se gordeem s Balkanite?* Bălgarska etnologija 33, 2007, kn. 1, s. 5–9.

Citace článku ze sborníku:

RILEY-SMITH, Jonathan: *Families, Crusades and Settlement in the Latin East, 1102–1131*. In: Mayer, H. E. – Müller-Luckner, E. (Hrgs.): *Die Kreuzfahrerstaaten als multikulturelle Gesellschaft. Einwanderer und Minderheiten im 12. und 13. Jahrhundert*. Schriften Historischen Kollegs. Kolloquien 37. München 1997, s. 9.

KORDIOVSKÝ, Emil: *Periodika jihomoravských archivů*. In: *Kulturní periodika na Moravě*. XXIV. Mikulovské sympozium 1996. Mikulov 1997, s. 53–59.

POSPÍŠIL, Ivo: *Změna literárněvědného paradigmatu: pokus o česko-slovenský dialog*. In: Pospíšil, Ivo – Zelenka, Miloš (eds.): *Literatury v kontaktech. Jazyk – literatura – kultura*. Brněnské česko-slovenské texty k slovakistice. Brno 2002, s. 21–33.

Podobně: CAMUS, Albert: *Cizinec*. In: CAMUS, Albert: *Romány a povídky*. Praha 1969, s. 53.

Citace z předmluv:

REĐEP, Draško: *O Andrićeve pripovedanju*. In: ANDRIĆ, Ivo: *Pripovetke*. Beograd 1977, s. 34.

Citace recenze:

DOROVSKÝ, Ivan (rec.): Weithmann, Michael W.: *Balkán. 2000 let mezi Východem a Západem*. Praha 1996. *Ethnologia Europae Centralis* 5, 2001, s. 90–91.

Citace diplomové apod. práce:

MACHOVÁ, Barbora: *Bulharská etnologie po roce 1989*. Bakalářská diplomová práce 2007. Vedoucí práce: PhDr. Miroslav Válka, PhD. Ústav evropské etnologie FF MU Brno.

Citace literatury nebo pramenů z internetu:

celá internetová adresa bez hypertextového odkazu a datum stažení informace:

http://en.wikipedia.org/wiki/Miladinov_Brothers 11. 3. 2008

(nestačí www.wikipedia.org)

Jde-li na internetu o článek či jinou práci, který má název a autora, pak uveďte jako při citování tištěných prací. Např.: PETROVIĆ, Petar: *Unutrašnja nezavisnost za Kosovo*. *Vesti* B92, 30. ledna 2007, http://www.b92.net/info/vesti/nav_id=229985 4. 3. 2008

Citace při opakování již uvedeného díla:

Název zkracujte po první podstatné jméno: ŽEMLIČKA, J.: *Čechy*, s. 36.

Při opakování autora těsně po sobě:

T ý ž : *Století posledních Přemyslovců. Český stát a společnost ve 13. století*. Praha 1986, s. 83.

Při opakování autora i díla těsně po sobě: Tamtéž, s. 85–86.

Pokud v jedné poznámce citujete více prací, odděluje je vzájemně středníkem, např.:

BOTÍK, J.: *Etnická historie*, s. 28; LANGER, J.: *Muzea*, s. 59.

nebo: BOTÍK, J.: *Etnická historie*, s. 11–12; srov. týž: *Enkláva*, s. 495.

Vícenásobné vydání jedné práce se označuje horním indexem za rokem vydání:

ŠMAHEL, František: *Husitská revoluce I. Doba vymknutá z kloubů*. Praha 1985², s. 135.

V poznámkách uvádějte konkrétní použitou stranu (strany) práce.

Výše uvedenými citačními pravidly se řiďte i v bibliografii (Seznamu použité literatury). U časopiseckých a sborníkových článků uvádějte v bibliografii celý rozsah stránek, tj. včetně cizojazyčných abstraktů – resumé a včetně souvisejícího obrazového doprovodu.

Citace vydaných pramenů:

Uveďte nejprve název edice a v závorce zkratku, která bude v poznámkách dále používána:

Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae (= CDB) V-2. Eds. J. Šebánek et S. Dušková. Prae 1981, s. 181–182, č. 591.

Dále jen: CDB V-2, s. 182, č. 592.

Citace nevydaných pramenů:

Při citacích nevydaných pramenů uveďte nejdříve plný název archivu, místo jeho sídla, název a označení fondu, signaturu, resp. inventární číslo, a folio nebo stranu.

Moravský zemský archiv Brno. E 28 Jezuité v Olomouci, sg. P 3/9, f. 15r.

Místa vydání uvádějte vždy v původním znění: Prag, Paris, Wien, Sofija, nikoli Praha, Paříž, Vídeň, Sofie.

Pokud bylo citované dílo vydáno ve spolupráci několika vydavatelů, píšeme následovně: Beograd – Zagreb – Sarajevo 2002.

Není potřeba uvádět vydavatele. Stačí místo a rok vydání.

Pokud není uvedeno místo vydání, pak: s. l. (sine loco = bez místa); pokud není uvedeno datum: s. d. (sine dato = bez data)

Pokud znáte chybějící údaje – místo vydání, rok vydání, celé křestní jméno autora, jméno a příjmení autora v případě, že je uvedena pouze zkratka apod., uveďte je v hranatých závorkách (Alt 91, Alt 93): [Sofija], [1912], [Zagreb 1858], V[ladimír], Ki [KOEV, Ivan] atd.

Užitečné odkazy:

http://www.sci.muni.cz/uk/uk_new/vyuka/2007/07_metodika_odboreho_textu.pdf 28. 11. 2008

http://www.cs.vsb.cz/DP/psani_textu.html 28. 11. 2008

http://www.gis.cvut.cz/students/vyuka/doktorand/MetVyzk_Maier_2.pdf 17. 9. 2008

http://www.upol.cz/fileadmin/user_upload/FF-katedry/kae/Metodologie_odbore_prace_-_opory.pdf 17. 9. 2008

<http://www.ujc.cas.cz/poradna> 28. 11. 2008

Doporučená literatura:

ŠANDEROVÁ, Jadwiga: *Jak číst a psát odborný text ve společenských vědách: několik zásad pro začátečníky*. Praha 2007.

ECO, Umberto: *Jak napsat diplomovou práci*. Olomouc 1997.

Pravidla českého pravopisu (nejnovější akademické vydání).

Užitečné kurzy vyučované na naší fakultě:

Tvůrčí psaní a vědecká práce

Akademické psaní

Kurs správného psaní pro nebohemisty

Zpracovali: Helena Bočková – Petr Stehlík – Václav Štěpánek, podzim 2008